

Vrijdag 7 december j.l., u weet vast nog wel, de dag waarop heel Nederland een ongekeerde sneeuwval zou meemaken, was uitgerekend de dag waarop DKO had verzonnen om mee te doen aan Wampex 2012. Een survival run in het vlakke Friese land. We hadden ons al helemaal ingesteld op ontberingen, bevroren tenen, oren die van je hoofd af zouden vallen en vingers die langzaam zwart zouden worden. Nu, het tegenovergestelde is het geworden. Het is een van de mooiste tochten geworden met het prachtigste weer dat je als loper je maar kan wensen. Super frisse lucht, 10 graden vorst, geen enkel zuchtje wind. Een fantastisch harde ondergrond (meestal dan toch). Diegene die koud weer (sorry, koud water) vrees hadden en op het laatst afgezegd hebben zijn van een koude kermis thuis gekomen want ze hebben een fantastische tocht gemist.

Maar hoe is DKO nu gekomen om tot deze tocht mee te gaan doen? Vrij simpel, een van onze leden is als vrijwilliger betrokken en vond het tijd dat de mannen van DKO eens zouden afreizen naar Friesland en kwam dus van de zomer met het voorstel om aan Wampex mee te doen. Een in Friesland en omgeving beroemde survival tocht die al voor de 37e keer gehouden werd. Animo voldoende op dat moment. We konden zelfs twee teams inschrijven: 1 DKO - verzorgingsgroep (met de staf en intendance) en 1 DKO - verkenningsgroep (met, u raad het al, de verkenningsgroep). Toen de datum van 7 december dichterbij kwam en men een beetje sneeuw ging voorspellen vielen er nog wel wat mannen af (die van het koud weer vrees) en bleef de verzorgingsgroep in principe over die versterkt werd met de echte mannen uit de verkenningsgroep.

Aldus was de situatie toen we verzamelden in het hoge Noorden alwaar de Luit voor een erwtensoepje gezorgd had volgens het recept, een beetje van Lidl, een beetje inspiratie van de Luit. Smaakte uitstekend en gaf een aardig bodempje om de voorbereidingen aan de tocht uit te voeren. Het is namelijk niet een tocht die je langs richtingaanwijzers loopt maar je moet je route zelf vinden aan de hand van diverse opdrachten. Variërend van het lopen langs reflectortjes in het bos tot het lopen conform kompaskoersen.

Ook dien je wat algemene kennis te hebben (wat zijn de steden van de Elfstedentocht en wat is de volgorde waarin deze worden aangedaan tot wat is krimpende wind). Bij de start worden ook nog aanvullingen, wijzigingen, hints en weet ik al niet meer gegeven.

Dus voordat je daadwerkelijk aan het lopen bent zit er al wat voorstudie op.

Goed om een kort verhaal lang te maken. Om 2000 uur was het voor de DKO - verzorgingsgroep tijd om te vertrekken. Een groepsfoto en, hup, een taxibusje in die ons naar de startplaats bracht. En door wie werd het taxibusje bestuurd? Jawel, door onze vrijwilliger die vond dat DKO moest mee doen (ja, ja, lekker de hele nacht in een verwarmd busje rond rijden en de rest in de kou laten lopen. Goede keuze). Op de startplaats kregen we het routeboek in onze handen gedrukt met de aanwijzing: "Veel plezier en zoek het verder maar uit."

Eerste opdracht was een eitje: volg de reflectortjes in het bos. Dat konden we wel maar al bij de tweede opdracht (die startte nadat de eerste opdracht slechts een lengte had van zo'n 100 meter) ging het al mis.

De "tijdloze dominoroute": geen idee hoe dat nu weer in zijn werk gaat. Gelukkig ben je met een heel team en na wat overleg kwamen we er dan toch wel (vrijwel) uit. Het leek de Echternach processie wel (twee passen voorwaarts en een achterwaarts) maar uiteindelijk werd ook deze opdracht succesvol afgerond. En zo ging het een tijdje door. Opdracht drie, vier, het verliep niet echt vlekkeloos. We hadden al bijna twee maal de afstand gelopen dan eigenlijk nodig was en dan te bedenken dat er nog 32 verdere opdrachten te verwerken viel.

Koppen bij elkaar. Dit moet veranderen. Nauwkeuriger lezen en de beter de opdrachten uitvoeren. Moet zeggen dit heeft geholpen. Daarna verliep het goed. Soms liepen we nog in gapjes die de

organisatie had bedacht (v.b. bij route 14: de "ontspoorde route" was de Noord pijl natuurlijk niet de richting waarop we uitliepen en prompt gingen we de verkeerde kant op) maar toch. Het (ver)liep eigenlijk verder best wel goed. Onderweg kregen we regelmatig te maken met allerlei oversteken van watertjes. Je bent tenslotte in Friesland. Soms kon je ze oversteken door middel van een simpele plank. Soms moest je oversteken over allerlei gammele en, door de vorst, gladde, geïmproviseerde bruggetjes die dreven op jerrycans, drums, piepschuim of weet ik al niet wat. De meeste gingen we kruipend over om maar niet in het water te vallen. Wat gelukkig ons ook niet is overkomen.

Zoals eerder aangegeven was het prachtig weer om te lopen. Ondanks de vorst van meer dan 10 graden heeft niemand het koud gehad. Denk niet dat we ooit nog zulk fantastisch weer om te lopen mee zullen maken. Toch was de chocoladestop voor een enkeling bijna te ver. Goed dat er een shortcut was die de totale afstand er naar toe een kleine 5 km kleiner maakte. Hierdoor konden we allemaal bij de stop aankomen. Na hier wat op sterkte gekomen te zijn vertrokken we daar rond 0300 weer voor de laatste kilometers. Het leek wel of er een nieuwe energiebron was aangeboord (wat had de organisatie in de chocomel gedaan?) want het ging daarna als een trein.

Alle opdrachten snel en zonder terug te hoeven lopen uitgevoerd en voordat we het wisten waren we aan de finish. Uitgeklokt om 0530 uur op de zaterdag ochtend van de 8ste. Even nog een bakje soep en terug naar de slaappleaats om een paar uurtjes slaap te pakken voordat een ieder weer op huis af ging.

Concluderend:

Jammer dat niet alle ingeschrevenen van DKO daadwerkelijk heeft meegedaan. De competitie tussen de twee groepen had zeker een extra dimensie gegeven.

Fantastisch georganiseerd met niet alleen geweldige opdrachten maar soms ook inspirerend aangekleed (v.b. op "ontspoorde tramroute" had men een oude tram nagebouwd of men had de "spookroute" ook daadwerkelijk spookachtig aangekleed).

Nogmaals de organisatie was fantastisch.

Volgend jaar weer!